

141
8. júlí

REGLUGERÐ

um grenjaleitir og eyðing refa í Austur-Húnavatnssýslu.

1. gr.

Hreppsnefnd eða sá, er hún hefur falið eyðing refa, skal á hverju vori skipa öllum búendum hreppsins að leita vandlega í heimalöndum sínum að tóugrenjum og hvort lagt hafi verið í þau. Skal gera tvær leitir, þá fyrri 3 til 6 vikur af sumri og hina síðari 8 til 11 vikur af sumri, eftir tíðarfari.

Á tímabilinu 6 til 11 vikur af sumri skal hreppsnefndin láta að minnsta kosti eina rækilega grenjaleit fara fram á afréttarlöndum hreppsins. Vanræki nokkur grenjaleit, er hreppsnefnd skylt að láta leita grenjanna á hans kostnað og kæra hann til sekta. Slíkan kostnað má taka lög taki. Heimilt er hreppsnefndum að láta framkvæma grenjaleitir á kostnað sveitarsjóðs eða fjallskilasjóðs, ef hún telur það betur henta.

2. gr.

Hreppsnefnd skiptir hreppnum í leitarsvæði og skipar leitarstjóra á hverju þeirra. Leitarstjóri ábyrgist að leitir séu fulltryggar. Skal hann gæta þess að aldrei leiti færri en tveir menn á hverju greni. Hver búandi, sem hefur land til umráða, er skyldur að leggja til hvernar leitar þar til hæfan mann. Enginn leitarmaður má hafa hund í för með sér.

Vanræki nokkur að leggja menn til grenjaleitar, þar og þá er hreppsnefnd fyrirskipar, kærir hún það til sekta.

3. gr.

Þess skal vandlega gætt, er greni finnst, sem tófur hafa lagt í, hvort sem er af reglulegum leitarmönnum eða öðrum, að hafa þar sem minnsta viðdvöl. Enginn má spilla tóugrenjum eða róta við þeim á nokkurn hátt, hvort sem dýr liggur í þeim eða ekki.

4. gr.

Hver, sem finnur gren, sem dýr liggur í, milli leita eða eftir þær, er skyldur að tilkynna það tafarlaust hlutaðeigandi hreppsnefnd, er veitir honum hæfilega þóknun fyrir ómak hans.

5. gr.

Nú hefur hreppsnefnd fengið vitneskju um að dýr hafi lagt í greni og skal hún þá tafarlaust aðvara skyttu þá og vökumann, er henni ber að hafa ráðið til grenjavinnslu.

6. gr.

Hreppsnefnd ræður skotmann og vökumann fyrir sanngjarna borgun, miðað við kaupgjald í sveitinni.

Auk daglauna fær skotmaður:

a. fyrir fullorðna dýrið, er hann vinnur	kr. 6.00
b. fyrir hið síðara	— 14.00
c. fyrir hvern yrðling, er hann drepur á greni	— 2.00

Skyttan leggur til skotfæri og önnur veiðihöld án sérstakrar borgunar, en citur fyrir yrðlinga leggur hreppsnefnd til.

7. gr.

Sjái skyttan hvorugt fullorðna dýrið þrjú fyrstu dægrin (2 nætur, 1 dag), er hún liggur á greni og heyrir eigi til yrðlinga, skal hún eigi skyld að bíða þar lengur.

en sjáist annaðhvort eða bæði dýrin eða heyrir til yrðlinga, skal hún dvelja þar full fimm dægur, ef eigi verður fyrri fullunnið, en lengur er hún ekki skyld að biðja, þó ekkert vinnist. Yfirgefi hún grenið fyrir en hér segir án lögmætra orsaka og liggi þó dýr þar, skal hún enga borgun fá og varðar það einnig sektum. 141 8. júlí

8. gr.

Nú fær hreppsnefnd tilkynningu um nýfunduð gren, er dýr hafi lagt í, í landareign annarra hreppa, skal hún þá tafarlaust senda til oddvita þess hrepps, er þá annast um vinnslu þess og greiðir kostnað þann, er af sendiförinni leiðir. Vanræki oddviti þá skyldu sína, skal hreppsnefndin í hreppi þeim, er finnandi á heima í, annast um að grenið sé þegar unnið á kostnað sveitarsjóðs þess hrepps, er grenið heyrir til, og kæra slíkt hirðuleysi fyrir sýslumanni til sekta og fullra skaðabóta.

9. gr.

Nú vill maður gera refaboga á annars manns landi eða gera þar refagildirur eða skothús, skal hann þá tilkynna það ábúanda, sem er skyldur að leggja á samþykki sitt, nema hann kjósi heldur að eyða á þennan hátt refum í landi sínu, en ef hann sýnjar leyfis en vinnur þó ekkert að eyðingu refa og óvilhallir menn meta svo, að hann geti eigi beðið neinn skaða af refaveiði þeirri, er til var stofnað, er hann skyldur að þola, að hinn geri umgetnar veiðivélar og varðar það sektum.

10. gr.

Fyrir hvert dýr, sem unnið er á öðrum tímum árs en grenjavinnsla stendur yfir, skal greiða vinnanda kr. 15.00 og að auki verðlagsuppbót samkvæmt vísitölu. Sýslunefndinni er heimilt með fundarsamþykkt að lækka gjald þetta í kr. 10.00.

11. gr.

Verði dýrbíts vart í sveitinni, skal hreppsnefnd gera ítrustu tilraun til að láta vinna þau dýr, er því valda og ákveður hún í hvert sinn borgun til skotmanna.

12. gr.

Hreppsnefnd skal árlega útvega nægilegt refaeitur til að eitra agn fyrir refi. Til agnsins skal hún útvega það æti, er henni þykir hentast og láta bera það út á hæfilega mörgum stöðum. Eitrunin skal framkvæmt í nærliggjandi afréttum og heimalöndum fyrir áramót og síðar að vetrinum, ef hreppsnefnd telur þörf. Enn fremur skal eitra á vorin á grenjum þeim, sem ekki vinnast að fullu.

Hreppsnefnd skal árlega gefa skýrslu um eitrunina og árangur hennar. Skýrslan skal fylgja reikningum sveitarsjóðs eða fjallskilasjóðs.

13. gr.

Í hvert sinn, sem borið er út agn fyrir refi í byggð eða nálægt henni, ber hverjum þeim er það gerir að auglýsa það fyrirfram í sveitinni, svo öllum verði það kunnugt og hafa eigendur hunda þá engan rétt til bóta, þó hundar, sem í agn fara, drepist af því.

Rjúpur, sem eitraðar eru, skulu auðkenndar þannig, að stýft sé af öðrum vængnum. Hirða skal að vori leyfar þess, sem eitrað hefur verið, og grafa eða urða.

14. gr.

Hreppsnefnd hver skal hafa refaveiðabók, er í skal rita:

- a. skrá yfir öll gren hreppsins og afréttar þeirrar, er hann hefur umsjón með, svo og skýrslu um einkenning grenjanna;

- 141 b. árlegar skýrslur frá refaskyttum um í hvaða gren refir hafi lagt, hve mörg
8. júlí dýr hafi unnizt á hverju greni og tölu yrðlinga, sem ætlaðir eru til uppeldis;
c. hverjir unnið hafi hlaupadýr og hve mörg. Skýrslurnar séu gefnar undir drengskaparorði.

15. gr.

Hreppsnefndir þeirra hreppa, er næst liggja afréttar- og fjallalöndum, skulu hafa á hendi alla framkvæmd við refavinnslu á þeim.

16. gr.

Kostnað við grenjaleitir í heimalöndum þeirra jarða, sem ábúð fylgir, beri umráðamenn heimalandanna. En annar refaveiðakostnaður greiðist úr sveitarsjóði. Þó endurgreiðir sýslusjóður helming kostnaðar, samkv. 10. gr. og helming andvirðis eiturs og agns samkv. 12. gr.

Séu fleiri hreppar í sama upprekstrarfélagi eða noti afréttarlönd saman, skiptist kostnaðurinn á sveitarsjóði hreppanna í réttu hlutfalli við fjárfjölda. Þó skal refaeyðingarkostnaður í löndum Upprekstrarfélags Eyvindarstaðaheiðar allur greiðast úr Afréttarsjóði Eyvindarstaðaheiðar.

17. gr.

Brot mót reglugerð þessari varða 20 til 500 króna sektum, er renna í sýslusjóð.

18. gr.

Mál, sem rísa út af brotum gegn reglugerð þessari, skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 108 11. ágúst 1933, til þess að öðlast gildi 1. ágúst 1943 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um sama efni, nr. 65 15. júní 1921.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 8. júlí 1943.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

Páll Pálmason.

142
9. júní

SKRÁ

yfir þær vörur, sem eru undanþegnar farmgjaldahækkun þeirri, sem var heimiluð fyrir vörur frá Ameríku, sem komu hingað eftir 8. maí 1943.

	Tollskrá	
	Kafli	Nr.
Baunir	7	11
Kaffi, óbrennt	9	1
— brennt eða brennt og malað	—	2
Hveiti	10	1
Rúgur	—	2
Rís með hýði eða án ytra hýðis	—	3
Bygg	—	4